

PETER'S BRICKWORKS SDN BHD & SATU LAGI

a

lwn.

THE CHINA PRESS BHD & YANG LAIN

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, KUALA LUMPUR

b

RAHMAH HUSSAIN H

[GUAMAN SIVIL NO: S4-23-75-92]

31 JULAI 2001

PROSEDUR SIVIL: Penghakiman - Penggantungan pelaksanaan - Prinsip terpakai - Budibicara mahkamah - Sama ada rayuan defendan akan menjadi sia-sia - Sama ada wujud keadaan luar biasa - Perintah penggantungan bersyarat - Sama ada wajar diberikan - Afidavit - Ketidak-patuhan kepada kaedah - Sama ada hanya perkara luar aturan - Sama ada tidak memudaratkan - Kaedah-kaedah Mahkamah Tinggi 1980, A. 2 k. 1, A. 41 k. 9(2)

c

d

Plaintif memperoleh suatu penghakiman terhadap defendan dan berikutnya mengambil prosiding pelaksanaan penghakiman dengan memfailkan petisyen penggulungan terhadap defendan pertama. Ekoran itu, defendan telah memfailkan permohonan memohon perintah penggantungan pelaksanaan penghakiman sehingga selesai perbicaraan rayuan mereka di Mahkamah Rayuan. Di hadapan yang arif hakim, defendan berhujah bahawa 'status quo' patut dikekalkan untuk menjamin rayuan tidak menjadi sia-sia. Dihujahkan juga bahawa jika perlu mahkamah boleh memerintahkan penggantungan pelaksanaan bersyarat, di mana defendan akan menyediakan jaminan bank kepada plaintif bagi seluruh jumlah yang dihakimkan sehinggalah rayuan defendan di Mahkamah Rayuan selesai. Plaintif membangkitkan dua bantahan, iaitu: (i) affidavit yang difailkan oleh defendan tidak boleh digunakan kerana cacat dan tidak mematuhi A. 41 k. 9(2) Kaedah-kaedah Mahkamah Tinggi 1980 ('KMT'); dan (ii) permohonan defendan harus ditolak kerana tiada keadaan luar biasa bagi menyokong permohonan tersebut.

e

f

g

Diputuskan:

[1] Permohonan defendan untuk penggantungan pelaksanaan patut dibenarkan dengan syarat mereka memberi jaminan bank kepada plaintif untuk seluruh jumlah yang dihakimi dan memperbaharui jaminan tersebut tiap-tiap tahun sehingga selesainya rayuan mereka di Mahkamah Rayuan.
(ms 529 h)

h

[2] Jika pun terdapat kecacatan keatas affidavit, ianya tidak memberi kesan kepada kandungan sebenar affidavit. Oleh yang demikian, mengambilkira bahawa permohonan di sini adalah untuk penggantungan prosiding, dan

i

- a* ianya agak mendesak, maka affidavit berkenaan harus diterima. Lagipun, affidavit yang dikatakan cacat kerana ketidakpatuhan boleh dianggap sebagai suatu 'irregularity' jika ia tidak memprejudis pihak lain sepertimana halnya dalam kes ini dan mahkamah harus menggunakan budibicaranya untuk membenarkan affidavit sedemikian di bawah A. 41 k. 4 KMT. (ms 530 b-d)
- b*

- c* [3] Terdapat banyak fakta dan keadaan yang boleh diterima sebagai 'special circumstances'. Ini termasuklah, antara lain, sama ada rayuan yang berjaya akan menjadi tidak berkesan. Dalam kes ini, dalam halkeadaan yang wujud, membenarkan petisyen penggulungan plaintiff akan menjadikan rayuan defendan, jika berjaya, tidak berkesan. Selain itu, ia juga akan mendatangkan kesan buruk kepada perniagaan defendan yang tidak dapat dinilai. (ms 530 i & 531 f)

[Permohonan defendan dibenarkan dengan bersyarat.]

- d* **Kes-kes yang dirujuk:**
All Persons In Occupation Of The House And Wooden Stores On Land Held Under Grant No. 26977 Lot 4271 In Johor Bahru v. Punca Klasik Sdn Bhd [1998] 5 CLJ 49 (*dirujuk*)
Datin Melati Abdullah v. Syed Hassan Syed Salim [1999] 4 CLJ 21 (*dirujuk*)
- e* *Kerajaan Malaysia v. Dato' Hj Ghani Gilong* [1995] 3 CLJ 61 (*dirujuk*)
Kerajaan Malaysia v. Jasanusa Sdn Bhd [1995] 2 CLJ 701 (*diikuti*)
Lee Teng Kui v. Menteri Dalam Negeri [1994] 3 CLJ 61 (*dirujuk*)
Leong Chee Keong v. Tan Leng Kee [2001] 5 CLJ 408 (*dirujuk*)
Mohd Nazir Badar Shair v. Timbalan Menteri Dalam Negeri [2000] 2 CLJ 805 (*dirujuk*)
- f* *Perbadanan Nasional Insurans Sdn Bhd v. Pua Lai Ong* [1996] 3 CLJ 321 (*dirujuk*)
Public Bank Bhd v. Muhibbah Meridian Sdn Bhd [2001] 1 CLJ 91 (*dirujuk*)
See Teow Guan & Ors v. Kian Joo Holdings Sdn Bhd [1997] 2 CLJ 299 (*dirujuk*)
- Perundangan yang dirujuk:**
Rules of the High Court 1980, O. 41 rr. 4, 9(2)
- g* *Dilaporkan oleh WA Sharif*

PENGHAKIMAN

Rahmah Hussain H:

- h* Ini adalah rayuan pihak plaintiff terhadap keputusan mahkamah ini bertarikh 30 April 2001 mengenai permohonan pihak defendan untuk penggantungan perlaksanaan.
- i* Fakta ringkas kes ini adalah seperti berikut: Plaintiff-plaintiff telah membawa tindakan terhadap defendan-defendan untuk ganti rugi kerana menyiarkan berita di akhbar bertarikh 4 Mac 1991 yang membawa makna bahawa plaintiff-plaintiff telah menipu pembeli-pembeli rumah di dalam suatu skim perumahan. Setelah

tamat perbicaraan kes ini mahkamah telah membuat keputusan pada 19 Januari 2001 memihak kepada plaintif-plaintif. Kemudian pihak plaintif telah memfailkan suatu prosiding untuk pelaksanaan penghakiman dengan memfailkan petisyen penggulungan syarikat defendan pertama. a

Melalui saman dalam kamar bertarikh 9 Mac 2001 pula, pihak defendan telah memfailkan satu permohonan untuk *inter alia* perintah-perintah berikut: b

(1) Bahawa penghakiman bertarikh 19 Januari 2001 yang diberikan oleh YA hakim di dalam tindakan ini digantungkan pelaksanaannya sehingga selesai perbicaraan rayuan defendan-defendan kepada Mahkamah Rayuan. c

(2) Bahawa plaintif-plaintif dihalang daripada memfailkan sebarang petisyen untuk menggulungan syarikat defendan pertama sehingga selesai perbicaraan rayuan defendan-defendan. d

(3) Atau sebagai alternatif kepada perenggan 1, bahawa penghakiman bertarikh 19 Januari 2001 yang diberikan di dalam tindakan ini digantungkan pelaksanaannya atas syarat bahawa defendan-defendan memberi jaminan bank kepada pihak plaintif-plaintif sehingga perintah daripada mahkamah mulia ini atau daripada Mahkamah Rayuan. e

Peguam pihak defendan berhujah bahawa prinsip yang dipakai pada masa kini bagi permohonan penggantungan pelaksanaan adalah bahawa '*status quo*' patut dikekalkan untuk menjamin bahawa rayuan tidak menjadi sia-sia (nugatory). Katanya lagi sebagai alternatifnya, penggantungan pelaksanaan bersyarat boleh diperintahkan iaitu di mana defendan dikehendaki memberi sekuriti kepada pihak plaintif dan di dalam kes ini pihak defendan sanggup menyediakan jaminan bank kepada pihak plaintif bagi seluruh jumlah yang dihakimkan serta untuk membaharui jaminan tersebut tiap-tiap tahun sehingga selesainya rayuan mereka kepada Mahkamah Rayuan. Peguam pihak defendan menyambung hujahannya dengan berkata bahawa mahkamah mempunyai budibicara yang tidak terhalang dan bidangkuasa yang tidak terhad untuk membenarkan penggantungan pelaksanaan atau untuk menghalang plaintif-plaintif daripada memfailkan petisyen penggulungan jika terdapat tindakan atau prosiding, (termasuk rayuan) yang masih belum lagi diselesaikan. f
g

Sebagai menyokong hujahannya peguam pihak defendan merujuk kepada kes Mahkamah Rayuan *See Teow Guan & Ors v. Kian Joo Holdings Sdn Bhd* [1997] 2 CLJ 299 di mana Gopal Sri Ram H (pada masa itu) menyatakan seperti berikut (di ms. 308): h

For my part, I am unable to see any good reason for our courts to cling on to a legal test which has been repudiated, for good reasons, by the courts of the jurisdiction from which that test emanated. In any event, I find that there i

- a** is respectable authority in our own jurisdiction that points to a more practical and less stringent approach to the problem.

Thus, in *Mohamed Mustafa v. Kandasami* (No. 2) [1979] 2 MLJ 126 at p. 127, Abdul Hamid J (later LP and FCJ) in summing up the law governing applications for stay of execution which, in my judgment, are of equal relevance to an application for a stay of proceedings said:

- b**
- On the question of stay of execution it is I think settled law that the granting of such a stay is a matter of the court's discretion, and it is true that the exercise of such discretion must be founded upon established judicial principles. One of the determining factors that calls for consideration is whether by not making an order to stay the execution it would make the appeal if successful, nugatory in that it would deprive an appellant of the results of the appeal. How pertinent that factor would be may vary according to the circumstances of each particular case.
- c**

- d** In the instant case, it is the considered judgment of this court that the respondent ought to be granted stay of execution to maintain the *status quo* so as not to deprive him, if successful, the result of his appeal.

Mengenai dengan penggantungan perlaksanaan bersyarat sebagai satu cara alternatif pula peguam pihak defendan merujuk semula kepada kes *See Teow Guan* di mana mahkamah telah menyatakan (di ms. 311):

- e** Sometimes as a condition of the grant of a stay, where funds are available, a court will impose on the applicant the payment of the whole, or part, to the judgment creditor: *Andrews & Anor v. John Fairfax & Sons Ltd* [1979] 2 NSWLR 184. Even where no order is made for the payment of part of a verdict, it is not at all unusual for the court, in the exercise of its discretion, to grant a stay on terms that the appellant give to the judgment creditor security in terms defined by the court as appropriate to the fair adjustment of the rights of the parties. This is what was done in *Trlin & Ors v. Marac Finance Australia Ltd.*, above.
- f**

- g** Sebagai lanjutan peguam pihak defendan menyatakan bahawa pihak plaintif boleh di halang daripada memfail petisyen penggulangan semasa menunggu rayuan kerana penghakiman yang menunggu rayuan tidak boleh di anggap sebagai hutang yang tidak dipertikaikan. Untuk menjadi penghakiman muktamad, penghakiman tersebut mestilah penghakiman yang terakhir yang tidak boleh dijadikan tajuk rayuan. Peguam kemudian merujuk kepada kes
- h** *Public Bank Bhd v. Muhibbah Meridian Sdn Bhd* [2001] 1 CLJ 91 di mana KL Rekhraj H telah menyatakan seperti berikut:

- i** But where the debt is disputed, as is in this case, being a debt on a judgment of the SAR; and presently subject to and awaiting an appeal to the judge in chamber or to the superior court, it certainly cannot be said to be an undisputed debt (judgment), just because the SAR has granted judgment.

It is not a final judgment, that has finally disposed off the rights of the parties. To be final, it must be said to be the last and conclusive judgment without any right; or subject of appeal. At most, such a judgment in the interim is either a contingent creditor, because his debt will only become due to him on an event upon the successful launching of the appeal, or a prospective creditor; in that the debt crystalizes upon the determination of the appeal in favour of the petitioner; and until then neither of the creditors, other than the judgment creditor has a right to present a petition, without first establishing the debt.

a

b

Sebagai memulakan hujahannya, peguam pihak plaintif pula menyatakan bahawa hujahan terbahagi kepada dua. Satu bahagian mengenai prosedur dan satu lagi adalah substantif atau mengenai merit. Mengenai prosedur beliau telah membangkitkan bahawa affidavit sokongan yang diikrarkan oleh Ng Beng Lye bagi pihak-pihak defendan pada 9 Mac 2001 adalah cacat kerana ketidak-patuhan dan di luar aturan A. 41 k. 9(2) Kaedah-kaedah Mahkamah Tinggi 1980. Juga pihak defendan langsung tidak memohon kebenaran Mahkamah mulia ini untuk menggunakan affidavit cacat tersebut dalam prosiding ini. Dengan itu, affidavit sokongan tersebut tidak boleh dipakai-guna dalam prosiding ini.

c

d

Beliau menambah bahawa A. 41 k. 9(2) Kaedah-kaedah Mahkamah Tinggi 1980 merupakan satu kaedah mahkamah yang bersifat mandatori kerana terdapat perkataan "mesti" digunakan di situ.

e

Oleh itu ketidak-patuhan kepada A. 41 k. 9(2) Kaedah-kaedah Mahkamah Tinggi 1980 tidak boleh diperbaiki kerana ia merupakan satu aturan mandatori.

Sebagai hujahan substantif peguam pihak plaintif menyatakan bahawa permohonan penggantungan mesti disokong oleh suatu keadaan luar biasa. Beliau merujuk kepada kes *All Persons In Occupation Of The House And Wooden Stores On Land Held Under Grant No. 26977 Lot 4271 In Johor Bahru v. Punca Klasik Sdn Bhd* [1998] 5 CLJ 49 HC yang mana telah mengikut keputusan kes Mahkamah Agung iaitu *Kerajaan Malaysia v. Jasanusa Sdn Bhd* [1995] 2 CLJ 701 dan kes Mahkamah Persekutuan, *Kerajaan Malaysia v. Dato' Hj Ghani Gilong* [1995] 3 CLJ 161.

f

g

Setelah memberi pertimbangan sewajarnya kepada hujahan bertulis kedua-dua peguam, saya telah membenarkan permohonan pihak defendan untuk penggantungan perlaksanaan dengan syarat mereka memberi jaminan bank kepada pihak plaintif untuk seluruh jumlah yang dihakimi dan untuk membaharui jaminan tersebut tiap-tiap tahun sehingga selesainya rayuan, di Mahkamah Rayuan. Saya juga telah memberi kos permohonan kepada pihak defendan.

h

i

- a* Mengenai isu prosedur yang dibangkitkan oleh peguam plaintif iaitu bahawa affidavit sokongan pihak defendan yang diikrarkan oleh Ng Beng Lye pada 9 Mac 2001 – (kandungan 55) adalah cacat kerana ketidakpatuhan dan di luar A. 41 k. 9(2) Kaedah-kaedah Mahkamah Tinggi (KMT) 1980, sungguhpun mengikut otoriti-otoriti yang dikemukakan oleh peguam plaintif affidavit tersebut
- b* tidak boleh digunakan tetapi oleh kerana permohonan di hadapan saya merupakan suatu permohonan untuk penggantungan prosiding iaitu yang agak mendesak, saya bersetuju dengan pendapat Malik Ishak J dalam kes *Datin Melati Abdullah v. Syed Hassan Syed Salim* [1999] 4 CLJ 21 di ms. 25 yang mengatakan bahawa jika pun terdapat kecacatan keatas affidavit tersebut, ianya
- c* tidak memberi kesan kepada kandungan sebenar affidavit tersebut. Mengikut hakim yang bijaksana, “the courts in the past had been magnanimous in accepting defective affidavits”.
- Tambahan lagi dalam kes *Lee Teng Kui v. Menteri Dalam Negeri* [1994] 3 CLJ 61 di ms. 64, Haidar Mohd Nor H (pada masa itu) juga telah
- d* menyatakan bahawa affidavit-afidavit yang dikatakan cacat kerana ketidakpatuhan boleh dianggap sebagai “irregularity” dan jika tidak memprejudiskan pihak lain maka “the courts **should** exercise its discretion by invoking O. 41 r. 4, Rules of the High Court 1980 to grant leave and allow the use of the affidavits”.
- e* Sungguh pun dalam perkara ini tiada suatu permohonan secara formal, untuk kebenaran menggunakan affidavit yang dibantah dibuat oleh defendan-defendan, tetapi di dalam keadaan yang terdesak, pada pendapat saya permohonan untuk kebenaran yang dibuat di dalam affidavit Ng Beng Lye (yang diikrarkan pada 21 Mac 2001) adalah memadai. Oleh itu semasa membaca dan meneliti hujahan bertulis kedua-dua peguam saya telah membenarkan affidavit sokongan
- f* Ng Beng Lye (yang diikrarkan pada 9 Mac 2001) untuk digunapakai dalam permohonan ini.
- Mengenai otoriti-otoriti yang dirujuk oleh peguam plaintif, iaitu *Mohd Nazir Badar Shair v. Timbalan Menteri Dalam Negeri* [2000] 2 CLJ 805;
- g* *Perbadanan Nasional Insurans Sdn Bhd v. Pua Lai Ong* [1996] 3 CLJ 321; *Leong Chee Keong v. Tan Leng Kee* [2001] 5 CLJ 408, pada pendapat saya fakta tiap-tiap kes tersebut adalah berbeza dari kes kita sekarang. Oleh itu adalah tidak terpakai.
- h* Beralih kepada merit permohonan ini pula. Jika diteliti prinsip undang-undang yang diputuskan oleh Mahkamah Agung dalam kes *Jasanusa* (yang telah dirujuk) adalah jelas terdapat prinsip-prinsip yang menyokong permohonan pihak defendan dan bersamaan dengan kes *See Teow Guan* (telah dirujuk) kerana kes Mahkamah Agung tersebut telah menerima bahawa terdapat banyak fakta-fakta yang boleh diterima sebagai ‘special circumstances’ termasuklah:
- i*

(a) Samada rayuan yang berjaya akan dijadikan tidak berkesan (rendered nugatory). *a*

(b) Samada defendan jika berjaya tidak dapat dikembalikan kepada keadaan asalnya.

(c) Samada terdapat merit di dalam rayuan defendan. *b*

Bagi memastikan bahawa jika rayuan pihak defendan berjaya ianya tidak akan menjadi sia-sia (rendered nugatory) saya telah meneliti sedalam-dalamnya penyata-penyata akaun rasmi plaintif-plaintif yang relevan, yang dikemukakan bersama affidavit sokongan Ng Beng Lye. Pada pendapat saya untuk tahun kewangan 1999, plaintif pertama, mengalami kerugian sebanyak RM1,046,852. dan mempunyai liabiliti sebanyak RM34,654,878 [sila lihat perenggan 6.3(a) - Kandungan 55]. Walaupun plaintif pertama mempunyai keuntungan tidak di asingkan (unappropriated profits) sebanyak RM9,758,402, namun jumlah ini adalah jauh berkurangan berbanding dengan liabiliti semasa mereka. *c*

Bagi plaintif kedua pula iaitu untuk tahun kewangan 1997, ia menunjukkan bahawa plaintif kedua hanya mempunyai keuntungan sebanyak RM192,429 selepas cukai dan liabiliti sebanyak RM13,073,572. Sekali lagi liabiliti plaintif kedua adalah jauh lebih banyak daripada keuntungan tidak di asingkan (unappropriated profits) sebanyak RM4,242,251. *d*

Oleh kerana keterangan-keterangan ini tidak disangkal oleh pihak plaintif kerana tidak langsung melampirkan sebarang dokumen untuk menyokong kenyataan mereka, maka saya menerima kenyataan pihak defendan sebagai betul. *e*

Satu lagi alasan ialah jikalau petisyen penggulangan difailkan terhadap defendan pertama ianya akan mendatangkan kesan buruk kepada perniagaan defendan yang tidak dapat dinilai. *f*

Persoalan terakhir ialah, adakah pihak defendan lewat membuat permohonan untuk penggantungan perlaksanaan ini? Saya berpuashati bahawa mereka tidak melengahkan tindakan mereka kerana jika diteliti rekod mahkamah adalah jelas bahawa selepas sahaja defendan menukar peguam mereka pada 1 Mac 2001, maka permohonan untuk penggantungan perlaksanaan telah difailkan oleh pihak plaintif pada 9 Mac 2001. *g*

Di atas alasan-alasan yang tersebut saya telah membenarkan permohonan pihak defendan dengan bersyarat. *h*

i